

# Чари ночі

Василь Симоненко

Лягла на всьому вечірня втома.  
Палає місто, мов дивний храм.  
І розтинають ніч невагому  
Квадратні очі віконних рам.

Ці чари ночі такі знайомі —  
Усі підвладні, покірні вам.  
О, скільки вікон у кожному домі!  
А там, за ними, — ідилій, драм!

Там заплітають життя тенета,  
Там люди б'ються з останніх сил,  
Там так знадливо звучать монети  
І рве легені отруйний пил.

Там гинуть вчені, митці, поети  
Але... й виходять вони звідтіль.